

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (druhého rozšířeného senátu)

29. února 2024 *

„Řízení – Určení výše nákladů řízení“

Ve věci T-235/18 DEP,

Qualcomm Inc., se sídlem v San Diegu, Kalifornie (Spojené státy), zástupci: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato a M. Davilla, advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: N. Khan, C. Urraca Caviedes a A. Dawes, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát),

ve složení: A. Marcoulli (zpravodajka), předsedkyně, J. Schwarcz, V. Tomljenović, R. Norkus a W. Valasidis, soudci,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s ohledem na rozsudek ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358),

vydává toto

Usnesení

- 1 Svým návrhem na základě článku 170 jednacího řádu Tribunálu žalobkyně, Qualcomm Inc., požaduje, aby Tribunál stanovil výši přiznatelné náhrady nákladů řízení, které jí musí Evropská komise uhradit z titulu nákladů, jež žalobkyně vynaložila v rámci řízení ve věci T-235/18, na 12 041 755,80 eura.

* Jednací jazyk: angličtina.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. dubna 2018 a zapsaným do rejstříku pod číslem T-235/18 podala žalobkyně žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 240 final ze dne 24. ledna 2018 týkajícího se řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.40220 – Qualcomm (platby za výlučný odběr)], kterým Komise konstatovala, že žalobkyně v období od 25. února 2011 do 16. září 2016 zneužila svého dominantního postavení, a uložila jí pokutu ve výši 997 439 000 eur (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 3 Rozsudkem ze dne 15. června 2022, Qualcomm v. Komise (Qualcomm – platby za výlučný odběr) (T-235/18, EU:T:2022:358), Tribunál návrhu žalobkyně vyhověl a uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.
- 4 Dopisem ze dne 15. prosince 2022 požádala žalobkyně Komisi, aby jí uhradila částku 14 436 418,29 eura z titulu nákladů řízení.
- 5 Dopisem ze dne 21. prosince 2022 požádala Komise žalobkyni, aby svou žádost dále podložila.
- 6 Dopisem ze dne 1. března 2023 žalobkyně po přehodnocení své žádosti požádala Komisi, aby jí uhradila částku 12 041 755,80 eura z titulu nákladů řízení.
- 7 Dopisem ze dne 6. března 2023 Komise odmítla uhradit částku přehodnocenou žalobkyní.
- 8 Účastnice řízení se na výši přiznatelné náhrady nákladů řízení nedohodly.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 9 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál stanovil výši přiznatelné náhrady nákladů hlavního řízení, jejichž úhrada přísluší Komisi, na 12 041 755,80 eura.
- 10 Komise navrhuje, aby Tribunál stanovil výši přiznatelné náhrady nákladů hlavního řízení na 405 315 eur a nepřiznal náhradu nákladů tohoto řízení o určení výše nákladů řízení.

Právní otázky

- 11 Článek 170 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že v případě sporu o přiznání náhrady nákladů řízení rozhodne Tribunál na návrh dotčeného účastníka řízení usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek, poté, co poskytl účastníkovi řízení, jehož se návrh týká, příležitost k vyjádření.
- 12 Podle čl. 140 písm. b) jednacího řádu lze přiznat náhradu „nutných výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zmocněnců, poradců nebo advokátů“. Z tohoto ustanovení vyplývá, že přiznatelná náhrada nákladů řízení je omezena na náklady vynaložené v souvislosti s řízením před Tribunálem, které byly za tímto účelem nutné (viz usnesení ze dne 6. března 2003, Nan Ya Plastics a Far Eastern Textiles v. Rada, T-226/00 DEP a T-227/00 DEP, EU:T:2003:61, bod 33 a citovaná judikatura).
- 13 V projednávaném případě požaduje žalobkyně úhradu celkové částky 12 041 755,80 eura, sestávající podle jejích údajů z 12 017 848,55 eura z titulu odměn za právní a ekonomické poradenství a 23 907,21 eura z titulu výloh za účast na jednání.

- 14 Před posouzením návrhu žalobkyně na úhradu v souvislosti s odměnami a výlohami je třeba učinit úvodní poznámky k důvěrnosti návrhu a jeho příloh.

Úvodní poznámky k důvěrnosti návrhu a jeho příloh

- 15 Je třeba poznamenat, že i když žalobkyně na každou stranu návrhu napsala poznámku „důvěrné“ a na téměř všechny strany seznamu příloh poznámky „důvěrné“, „přísně důvěrné“ nebo „vysoce důvěrné“, nepředložila Tribunálu žádnou žádost o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti podle článků 66 nebo 66a jednacího řádu. Podle článku 66 jednacího řádu totiž musí být žádost o odstranění osobních údajů fyzických osob ve vztahu k veřejnosti předložena samostatným podáním a podle článku 66a jednacího řádu musí být žádost o odstranění jiných údajů než osobních údajů fyzických osob ve vztahu k veřejnosti odůvodněna a předložena samostatným podáním. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyla podána samostatným podáním žádná žádost o odstranění (případně odůvodněná), nelze pouhou přítomnost uvedených poznámek v návrhu na určení výše nákladů řízení a v jeho přílohách vykládat tak, že představuje žádost o odstranění údajů ve vztahu k veřejnosti.
- 16 Kromě toho ani text návrhu neobsahuje v tomto ohledu žádná užitečná vysvětlení. Žalobkyně uvedla, že z příloh T.8 až T.13 vypustila informace, na které se podle ní vztahuje důvěrnost komunikace mezi advokátem a klientem. Dále uvedla, že předložení faktur, shrnutí a účtenek uvedených v přílohách T.8 až T.13 neznámá „zřeknutí se důvěrnosti komunikace mezi advokátem a klientem nebo jakékoliv jiné právní ochrany týkající se důvěrnosti těchto dokumentů, související komunikace nebo jakéhokoli jiného k nim přiloženého dokumentu“.
- 17 Všechny tyto údaje jsou přitom nejasné a nepřesné, a neumožňují tedy Tribunálu pochopit, zda kromě informací, které již sama žalobkyně odstranila z příloh na základě údajné důvěrnosti komunikace mezi advokátem a klientem a které nebyly Tribunálu předloženy, mají podle ní některé informace nebo údaje, které ostatně nebyly identifikovány, obsažené v návrhu nebo jeho přílohách údajně důvěrnou povahu, která by měla být chráněna ve vztahu k veřejnosti v rámci tohoto řízení o určení výše nákladů řízení.
- 18 Vzhledem k tomu, že Tribunál nemůže postupovat na základě domněnek nebo zhojit případné mezery v návrhu, není namístě předpokládat, že žalobkyně požaduje ochranu důvěrnosti některých informací nebo údajů obsažených v návrhu na určení výše nákladů řízení a jeho přílohách podle článků 66 nebo 66a jednacího řádu ve vztahu k veřejnosti.
- 19 Žádná skutečnost ve spise nadto neumožňuje mít za to, že informace a údaje použité v tomto usnesení – týkající se zejména požadovaných částek, jmen advokátních kanceláří a ekonomických poradců, počtu a kvalifikace advokátů a poradců, počtu stran a výše faktur, počtu hodin a hodinových sazeb, kategorií výdajů, měst, kterých se týkaly cesty, druhů účtenek, předmětu účtenek a jejich výše – by měly být v rámci tohoto řízení považovány za důvěrné ve vztahu k veřejnosti a že by Tribunál měl použít články 66 nebo 66a jednacího řádu i bez návrhu.

K odměnám

- 20 Žalobkyně požaduje úhradu celkové částky 12 017 848,55 eura z titulu odměny za právní a ekonomické poradenství, která se podle jejích údajů skládá z částky 11 234 578,85 eura za služby právního poradenství poskytnuté advokátní kanceláří Quinn Emanuel Urquhart & Sullivan (dále jen „Quinn Emanuel“), z částky 302 658,10 eura za služby právního poradenství poskytnuté advo-

kátní kanceláři Cravath Swaine & Moore (dále jen „Cravath“) a z částky 480 611,64 eura za služby ekonomického poradenství poskytnuté společnostmi Compass Lexecon a FTI Consulting (dále jen „Compass Lexecon/FTI“).

K odměně advokátní kanceláře Cravath

- 21 Žalobkyně požaduje úhradu částky 302 658,10 eura z titulu odměny za služby poskytnuté advokátní kanceláři Cravath.
- 22 Pokud jde o tuto odměnu, je třeba předně konstatovat, že jak upřesňuje žalobkyně, dotčené služby se netýkají řízení před Tribunálem, nýbrž řízení vedených ve Spojených státech, která vedla k získání určitých dokumentů, které žalobkyně následně předložila jako důkazy v řízení před Tribunálem prostřednictvím dokumentu ze dne 26. července 2019.
- 23 Je přitom třeba připomenout, že podle ustálené judikatury čl. 140 písm. b) jednacího řádu rozumí „řízení“ pouze řízení před Tribunálem (usnesení ze dne 24. ledna 2002, *Groupe Origyn v. Komise*, T-38/95 DEP, EU:T:2002:13, bod 29; ze dne 7. prosince 2004, *Lagardère a Canal+ v. Komise*, T-251/00 DEP, EU:T:2004:353, bod 22, a ze dne 21. prosince 2010, *Le Levant 015 a další v. Komise*, T-34/02 DEP, EU:T:2010:559, bod 31). Pojem „přiznatelná náhrada nákladů řízení“ v souvislosti s řízením před Tribunálem ve smyslu čl. 140 písm. b) jednacího řádu se tedy nemůže, není-li stanoveno jinak, jako v čl. 190 odst. 2 téhož jednacího řádu, vztahovat na náklady související s jinými soudními nebo správními řízeními vedenými u jiných vnitrostátních nebo mezinárodních soudů nebo orgánů (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 21. prosince 2010, *Le Levant 015 a další v. Komise*, T-34/02 DEP, EU:T:2010:559, body 35 a 50), i když taková řízení směřují, jako v projednávané věci, k získání informací nebo dokumentů, prostřednictvím kterých účastník řízení zamýšlí podložit důvody žaloby před Tribunálem.
- 24 Jakákoli otázka spjatá s náhradou výdajů vynaložených na řízení vedená u jiných vnitrostátních nebo mezinárodních soudů nebo orgánů se totiž případně řídí pravidly týkajícími se těchto řízení a jejich náhradu nelze požadovat před Tribunálem z titulu nákladů vynaložených „v souvislosti s řízením“ před Tribunálem.
- 25 Návrh na úhradu částky 302 658,10 eura za služby právního poradenství poskytnuté advokátní kanceláři Cravath musí být tudíž zamítnut.

K odměně advokátní kanceláře Quinn Emanuel

- 26 Z ustálené judikatury vyplývá, že unijní soud není oprávněn určit výši odměn, které mají účastníci řízení uhradit svým advokátům, ale je oprávněn určit, do jaké výše mají být tyto odměny nahrazeny účastníkem řízení, jemuž byla uložena náhrada nákladů řízení. Při rozhodování o návrhu na určení výše nákladů řízení není Tribunál povinen brát do úvahy vnitrostátní sazebník, podle něhož se stanovují odměny advokátů, ani případnou dohodu uzavřenou v tomto ohledu mezi dotčeným účastníkem řízení a jeho zmocněnci či poradci [viz usnesení ze dne 26. ledna 2017, *Nurburgring v. EUIPO – Biedermann (Nordschleife)*, T-181/14 DEP, EU:T:2017:41, bod 10 a citovaná judikatura].
- 27 Je třeba rovněž připomenout, že vzhledem k neexistenci unijních předpisů, které by měly povahu sazebníku, musí Tribunál okolnosti věci posoudit volně s přihlédnutím k účelu a povaze sporu, k jeho významu z hlediska unijního práva, jakož i k obtížnosti věci, rozsahu práce, kterou si

soudní řízení mohlo vyžádat od zúčastněných zmocněnců nebo poradců, a k hospodářským zájmům, které spor pro účastníky řízení představoval (viz usnesení ze dne 26. ledna 2017, Nordschleife, T-181/14 DEP, EU:T:2017:41, bod 11 a citovaná judikatura).

- 28 Výši přiznatelné náhrady nákladů řízení požadované v projednávaném případě žalobkyní z titulu odměn advokátní kanceláře Quinn Emanuel je třeba posoudit v souladu s těmito úvahami.
- 29 Z návrhu vyplývá, že částka 11 234 578,85 eura vypočtená žalobkyní odpovídá úhradě odměn 19 osob, a sice čtyř advokátů společníků, dvou advokátů „of counsel“, deseti spolupracujících advokátů, dvou advokátních koncipientů a jednoho seniorního právního asistenta advokátní kanceláře Quinn Emanuel, za období od 24. ledna 2018 do 15. června 2022.
- 30 K odůvodnění této částky žalobkyně předložila některé prvky použité pro výpočet. Žalobkyně předně v příloze T.5 návrhu předložila souhrnnou tabulku (připravenou jí samotnou) uvádějící hodinové sazby [v amerických dolarech (USD)], počet hodin fakturovaných ročně každou z uvedených osob v letech 2018 až 2021, jakož i celkové částky (v eurech) fakturované advokátní kanceláří Quinn Emanuel za každý rok (dále jen „souhrnná tabulka QE“). Dále žalobkyně v textu návrhu předložila tabulku, v níž byla částka (v eurech) požadovaná z titulu kumulovaných odměn advokátní kanceláře Quinn Emanuel, advokátní kanceláře Cravath a společnosti Compass Lexecon/FTI rozdělena do osmi období, odpovídajících podle ní různým fázím řízení před Tribunálem (dále jen „tabulka podle období“). Konečně v příloze T.8 návrhu žalobkyně předložila 34 po sobě jdoucích faktur – za plnění uskutečněná mezi 2. lednem 2018 a 30. červnem 2021 – které jí zaslala advokátní kancelář Quinn Emanuel (celkem 613 stran v seznamu příloh), uvádějící zejména hodiny zaznamenané každou z uvedených 19 osob a jejich hodinové sazby (v USD) (dále jen „faktury QE“).
- 31 Kromě toho žalobkyně v textu návrhu uvedla důvody, proč je podle ní požadovaná částka odůvodněná a přiměřená. Vedle údajů týkajících se povahy, významu a složitosti věci vycházela žalobkyně zejména z množství práce odvedené jejími zástupci, přičemž poukázala na analýzy a rešerše, jakož i na počet příloh předložených v rámci řízení před Tribunálem, a sice 73 příloh (celkem 7 900 stran), z nichž 23 připravených jejími zástupci pro účely řízení před Tribunálem.
- 32 Zaprvé, pokud jde o předmět a povahu sporu, jeho význam z hlediska unijního práva a obtížnost věci, je třeba uvést, že věc T-235/18 přinesla složité otázky týkající se unijního práva hospodářské soutěže, které ostatně vedly Tribunál k rozhodování v rozšířeném senátu podle čl. 28 odst. 1 jednacího řádu. Uvedená věc se konkrétně týkala rozhodnutí Komise v řízení podle článku 102 SFEU, které bylo přijato po vydání rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632), v němž Soudní dvůr upřesnil dřívější judikaturu. Kromě toho se tato věc týkala vysoce technické oblasti, a to dodávek čipových sad pro základní pásmo kompatibilních se standardem LTE, jakož i se standardy UMTS a GSM, pro iPhony a iPady společnosti Apple Inc., a přinesla řadu složitých jak meritorních, tak procesních otázek.
- 33 Zadruhé, pokud jde o dotčené hospodářské zájmy, věc v původním řízení se týkala rozhodnutí Komise, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za údajné porušení článku 102 SFEU. Je pravda, že se jednalo v absolutní hodnotě o vysokou pokutu, blízkou se miliardě eur. Návrh žalobkyně však v projednávaném případě neobsahuje žádnou skutečnost umožňující posoudit význam uvedené pokuty ve vztahu k její hospodářské situaci. Kromě toho ani hypotéza zmíněná žalobkyní v návrhu, podle které napadené rozhodnutí mohlo sloužit jako právní základ pro následné žaloby proti ní, neumožňuje bez jakéhokoli dalšího upřesnění posoudit hospodářské zájmy, které věc v původním řízení pro žalobkyni v této souvislosti představovala. Totéž platí pro tvrzení, rovněž

nepodložené, podle kterého byly celkové finanční důsledky pro žalobkyni podstatně vyšší než požadované náklady řízení. I když je tedy možné mít za to, že vzhledem k dotčené pokutě měla uvedená věc pro žalobkyni značný hospodářský význam, žádná skutečnost předložená Tribunálu neumožňuje mít za to, že by tento zájem byl „obrovský“, jak žalobkyně tvrdí.

- 34 Zatřetí, pokud jde o rozsah práce, kterou si řízení mohlo vyžádat od zástupců žalobkyně, je třeba připomenout, že unijnímu soudu přísluší zohlednit především celkový počet hodin práce, jež se mohou jevit jako objektivně nutné v souvislosti s řízením před Tribunálem, bez ohledu na počet advokátů, mezi něž mohla být uskutečněná plnění rozvržena (viz usnesení ze dne 28. června 2004, *Airtours v. Komise*, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 30 a citovaná judikatura).
- 35 Je třeba připomenout, že ačkoliv lze v zásadě přiznat náhradu odměny pouze pro jednoho advokáta, na základě specifických okolností daného případu, mezi něž patří v první řadě jeho složitost, lze mít za to, že pod pojem „nutné výdaje“ ve smyslu čl. 140 písm. b) jednacího řádu spadá odměna několika advokátů (viz usnesení ze dne 15. září 2004, *Fresh Marine v. Komise*, T-178/98 DEP, EU:T:2004:265, bod 35 a citovaná judikatura).
- 36 K určení výše nákladů řízení za těchto okolností přísluší Tribunálu, aby přezkoumal, do jaké míry byly služby poskytnuté všemi dotčenými advokáty nezbytné pro průběh soudního řízení, a přesvědčil se, že zapojení několika advokátů nevedlo ke zbytečnému zdvojení nákladů (obdobně viz usnesení ze dne 28. června 2004, *Airtours v. Komise*, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 44, a ze dne 27. listopadu 2020, *Flabeg Deutschland v. Komise*, T-103/15 DEP, nezveřejněné, EU:T:2020:585, bod 47).
- 37 Je nicméně třeba zdůraznit, že výdaje na koordinaci mezi advokáty téhož účastníka řízení nemohou být považovány za nutné výdaje, jež musí být zohledněny při výpočtu přiznatelné náhrady nákladů řízení (viz usnesení ze dne 13. ledna 2017, *Idromacchine a další v. Komise*, T-88/09 DEP, EU:T:2017:5, bod 32 a citovaná judikatura).
- 38 Kromě toho, pokud advokáti účastníka řízení již tomuto účastníkovi dříve poskytovali právní pomoc během řízení nebo při krocích, které předcházely sporu, s nímž mají spojitost, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že tito advokáti již znají okolnosti relevantní pro spor, což může usnadnit jejich práci a snížit dobu přípravy nezbytnou pro soudní řízení (viz usnesení ze dne 13. ledna 2006, *IPK-München v. Komise*, T-331/94 DEP, EU:T:2006:11, bod 59 a citovaná judikatura).
- 39 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ačkoli v projednávané věci mohl spor v původním řízení s ohledem na skutečnosti uvedené v bodech 32 a 33 výše skutečně vyžadovat od advokátů žalobkyně značnou práci, její návrh a přílohy k němu, konkrétně faktury QE, tabulka podle období a souhrnná tabulka QE, neumožňují posoudit objem práce odpovídající částkám požadovaným za odměny advokátní kanceláře Quinn Emanuel.
- 40 Zprvce 34 faktur QE, které žalobkyně předložila Tribunálu, neobsahuje žádný popis provedených úkolů. Žalobkyně se totiž rozhodla všechny tyto informace z dokumentů předložených Tribunálu odstranit jejich začerněním, a to na základě údajné důvěrnosti komunikace mezi advokátem a klientem (viz bod 16 výše), k níž nepřísluší Tribunálu vyjadřovat se v rámci tohoto řízení. To nic nemění na tom, že taková volba žalobkyně znamená, že tyto faktury neumožňují určit například počet hodin věnovaných přípravě žaloby, repliky, každého z ostatních dokumentů, které žalobkyně předložila Tribunálu, nebo jednání. Žalobkyně ostatně neposkytla v tomto ohledu žádný údaj či odhad ani v textu návrhu.

- 41 Kromě toho se většina faktur QE předložených žalobkyní netýká pouze odměn advokátů, ale rovněž výloh, aniž žalobkyně v tomto ohledu ve svém návrhu jakkoliv rozlišuje. Nadto se první faktura QE předložená žalobkyní podle všeho týká rovněž služeb poskytnutých před přijetím napadeného rozhodnutí. Konečně poslední faktura QE předložená žalobkyní končí dne 30. června 2021, ačkoliv žalobkyně podala vyjádření k Tribunálu dne 20. července 2021.
- 42 Zadruhé, nejen že se tabulka podle období uvedená v textu návrhu netýká pouze odměn advokátní kanceláře Quinn Emanuel, nýbrž rovněž odměn advokátní kanceláře Cravath a společnosti Compass Lexecon/FTI (viz bod 30 výše), ale neumožňuje ani posoudit práci konkrétně vykonanou v souvislosti s každým obdobím, a zejména objem hodin věnovaný přípravě dokumentů předložených Tribunálu nebo jednání.
- 43 Při neexistenci takových údajů není rozpis částek navržený žalobkyní v této tabulce nejen odůvodněný, ale vede podle všeho k výsledkům zjevně nepřiměřeným z hlediska tohoto řízení, jako je zejména částka přibližně 3 400 000 eur jen za přípravu žaloby. Taková částka totiž při hypotetické průměrné hodinové sazbě 500 eur odpovídá 6 800 hodinám práce, tj. 850 dnům práce v rozsahu 8 hodin denně jen v souvislosti s žalobou. Totéž platí zejména pro částku přibližně 2 900 000 eur požadovanou za přípravu repliky a pro částku přibližně 2 350 000 eur požadovanou za přípravu na jednání.
- 44 Zatřetí takové informace o konkrétně vykonané práci a příslušném hodinovém objemu nevyplynou ani ze souhrnné tabulky QE přiložené k návrhu. Tato tabulka umožňuje Tribunálu pouze konstatovat, třebaže mu nepřísluší vyhledávat a identifikovat v předložených dokumentech prvky, které by mohly zhojit neexistenci přesných informací a podrobných vysvětlení v samotném návrhu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 13. února 2008, Verizon Business Global v. Komise, T-310/00 DEP, nezveřejněné, EU:T:2008:32, bod 50), že advokátní kancelář Quinn Emanuel fakturovala žalobkyni od roku 2018 do roku 2021 celkem 16 422,6 hodiny, a to s hodinovými sazbami od 315 do 1 515 USD.
- 45 Navzdory velkému počtu dokladů a údajů předložených žalobkyní žádný z nich neumožňuje určit, jakým úkolům tento celkový hodinový objem odpovídá, zejména počet hodin, které případně odpovídají duplikovaným úkolům nebo činnosti koordinace mezi 19 osobami uvedenými na fakturách, zda uvedené hodiny byly odpracovány v souvislosti s řízením před Tribunálem, ani zda byly za tímto účelem nezbytné. Kromě toho tyto dokumenty neumožňují přesně určit hodinovou sazbu odpovídající jednotlivým úkolům plněným advokáty, přičemž každopádně v kontextu tohoto řízení jsou hodinové sazby pohybující se zejména mezi 1 005 a 1 515 USD jako některé z těch, jež jsou uvedeny na fakturách QE a v souhrnné tabulce QE, zjevně nepřiměřené pro účely určení náhrady nákladů řízení přiznatelné z titulu dotčených odměn. I když účastník řízení může využít služeb advokátů, kteří účtují tak vysoké hodinové sazby, skutečnost, že jejich služeb využívá, nemůže být považována za nezbytnou ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 12 výše (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 20. ledna 2014, Charron Inox a Almet v. Rada, T-88/12 DEP, nezveřejněné, EU:T:2014:43, bod 24, a ze dne 8. července 2020, Fastweb v. Komise, T-19/17 DEP, nezveřejněné, EU:T:2020:331, bod 51), a to tím spíše, pokud jako v projednávané věci nejsou tyto sazby uvedeny v návrhu v souvislosti s konkrétními jasně určenými úkoly.
- 46 Začtvrté informace žalobkyně, že její zástupci provedli řadu rešerší a analýz nebo předložili před Tribunálem řadu dokumentů, není dostačující k doložení požadovaných částek a nezbytnosti práce s tím související. Je totiž třeba připomenout, že za účelem posouzení nezbytnosti vynaložených nákladů musí navrhovatel poskytnout přesné údaje (usnesení ze dne 8. července 2020, Fastweb v. Komise, T-19/17 DEP, nezveřejněné, EU:T:2020:331, bod 44). Kromě

toho, i když se žalobkyně opírá o délku předložených dokumentů, jakož i o počet a délku příslušejících příloh, je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že zástupci žalobkyně předložili Tribunálu dokumenty s velkým počtem stran, které měly řadu příloh, vůbec nesvědčí o tom, že odpracované hodiny, a tedy i související požadované částky byly nutné v souvislosti s řízením před Tribunálem.

- 47 Z toho vyplývá, že návrh žalobkyně neumožňuje určit objem hodin odpovídající jednotlivým úkolům provedeným advokáty advokátní kanceláře Quinn Emanuel pro účely řízení před Tribunálem, ani hodinovou sazbu odpovídající těmto úkolům.
- 48 I když neexistence jakékoli informace o nákladech řízení skutečně vynaložených v souvislosti s řízením, včetně zejména hodinových sazeb a času stráveného plněním různých úkolů, nebrání tomu, aby Tribunál na základě spravedlivého posouzení stanovil výši přiznatelné náhrady nákladů řízení, staví jej do situace, kdy musí požadavky žalobkyně nevyhnutelně posoudit striktně (usnesení ze dne 8. července 2020, *Fastweb v. Komise*, T-19/17 DEP, nezveřejněné, EU:T:2020:331, body 44, 46 a 47).
- 49 Kromě toho, pokud jde o hodinovou sazbu, je třeba připomenout, že za současného stavu unijního práva, kdy neexistuje v tomto ohledu tarif odměn, se Tribunál může od fakturované průměrné hodinové sazby odchýlit pouze v případě, že se mu tato sazba jeví jako zjevně nepřiměřená, a stanovit *ex aequo et bono* výši přiznatelné náhrady odměn advokátů a ekonomických odborníků (viz usnesení ze dne 19. ledna 2021, *Romańska v. Frontex*, T-212/18 DEP, nezveřejněné, EU:T:2021:30, bod 39 a citovaná judikatura).
- 50 V projednávané věci sice žalobkyně neposkytla žádné údaje o odpracované době odpovídající jednotlivým fázím řízení a příslušné průměrné hodinové sazbě, ani jejich odhad, avšak Komise ve vyjádření k návrhu uvedla následující odhady pracovní doby požadované od advokátní kanceláře Quinn Emanuel na tyto fáze:
- 500 hodin na žalobu (88 stran se 4 000 stranami příloh);
 - 200 hodin na repliku (66 stran s 600 stranami příloh);
 - 8 hodin na vyjádření ze dne 20. června 2019 (3 strany);
 - 260 hodin na dokument ze dne 26. července 2019 (46 stran s 3 300 stranami příloh);
 - 12 hodin na dokument ze dne 25. srpna 2020 (4,5 strany);
 - 4 hodiny na dokument ze dne 9. listopadu 2020 (2 strany);
 - 50 hodin na odpověď ze dne 20. listopadu 2020 (18 stran);
 - 2 hodiny na vyjádření ze dne 15. prosince 2020 (postoupení podepsaného závazku mlčenlivosti);
 - 4 hodiny na vyjádření ze dne 18. prosince 2020 (2 strany);
 - 15 hodin na vyjádření ze dne 26. ledna 2021 (6 stran);

- 6 hodin na účast na neformální schůzce konané dne 15. dubna 2021 (v délce 45 minut);
 - 250 hodin na účast na jednání ve dnech 4. až 6. května 2021 (trvajících 3 dny);
 - 8 hodin na vyjádření ze dne 19. května 2021 (4 strany);
 - a 20 hodin na vyjádření ze dne 20. července 2021 (32 stran).
- 51 Komise ve svém vyjádření odhadla, že jednotlivé fáze řízení vyžadovaly maximálně 1 339 hodin práce. Komise navrhla použít průměrnou hodinovou sazbu ve výši 300 eur a dospěla v podstatě k závěru, že z titulu odměn advokátní kanceláře Quinn Emanuel lze přiznat náhradu částky 401 700 eur.
- 52 Ovšem i když je návrh žalobkyně nedostatečně podložený a zjevně nepřiměřený, jak pokud jde o požadované částky, tak pokud jde o počty hodin a příslušné hodinové sazby, a to i s ohledem na skutečnost, že advokáti, kteří zastupovali žalobkyni před Tribunálem, ji zastupovali rovněž před Komisí v rámci správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, návrh Komise, ačkoliv představuje užitečný odhad, nicméně podle všeho zaostává za přiměřeným posouzením.
- 53 Odhad Komise by vedl mimo jiné k předpokládanému objemu 960 hodin práce na přípravu žaloby (500 hodin), repliky (200 hodin) a dokumentu ze dne 26. července 2019 (260 hodin). S ohledem na počet vznesených žalobních důvodů, obtížnost vznesených právních a skutkových otázek, počet a propojenost uvedených dokumentů, důkazy uvedené v jejich přílohách a předložené Tribunálu, jakož i na postupně cílenější a podrobnější povahu rozvíjené argumentace podle všeho takový odhad neodpovídá přiměřenému posouzení pracovní doby objektivně nezbytné pro přípravu těchto tří dokumentů, avšak toto přiměřené posouzení nemůže překročit 1 400 hodin práce na tyto dokumenty.
- 54 Kromě tohoto počtu hodin je třeba rovněž zohlednit 150 hodin práce na přípravu ostatních písemných podání předložených žalobkyní Tribunálu, a sice těch, které již byly zmíněny v bodě 50 výše, jakož i některých dalších dokumentů, které nejsou v uvedeném bodě uvedeny (žádost ze dne 16. ledna 2019, žádost ze dne 10. prosince 2020 a její dodatek ze dne 18. prosince 2020, žádost ze dne 21. ledna 2021, vyjádření ze dne 29. března 2021 a vyjádření ze dne 3. května 2021). A dále je třeba zohlednit 250 hodin práce k přípravě na neformální schůzku konanou dne 15. dubna 2021 a na jednání konané ve dnech 4. až 6. května 2021 a k účasti na nich.
- 55 Za těchto podmínek, při zohlednění všech okolností projednávané věci a vzhledem k tomu, že celkový objem 1 800 hodin práce je považován za přiměřený pro celé řízení před Tribunálem ve věci v původním řízení, a to nezávisle na počtu dotčených advokátů, bude částka, do jejíž výše může Komise požadovat odměnu advokátní kanceláře Quinn Emanuel, spravedlivě posouzena *ex aequo et bono* jejím stanovením ve výši 750 000 eur.
- 56 S ohledem na výše uvedené je třeba výši přiznatelné náhrady nákladů řízení z titulu odměn advokátní kanceláře Quinn Emanuel stanovit na 750 000 eur.
- K nákladům na účast ekonomických poradců ze společnosti Compass Lexecon/FTI*
- 57 Žalobkyně požaduje úhradu částky 480 611,64 eura za služby ekonomického poradenství poskytnuté společností Compass Lexecon/FTI.

- 58 Je třeba připomenout, že vzhledem k převážně ekonomické povaze některých věcí se může účast ekonomických znalců doplňující práci právních poradců ve sporech týkajících se rozhodnutí v těchto oblastech někdy jevit nezbytnou a vést k nákladům, jejichž náhrada je přiznatelná na základě čl. 140 písm. b) jednacího řádu (pokud jde o řízení o státních podporách, viz usnesení ze dne 19. prosince 2006, *WestLB v. Komise*, T-228/99 DEP, nezveřejněné, EU:T:2006:405, bod 78 a citovaná judikatura, a pokud jde o spojení podniků, viz usnesení ze dne 17. srpna 2020, *United Parcel Service v. Komise*, T-194/13 DEP II, nezveřejněné, EU:T:2020:372, bod 66 a citovaná judikatura).
- 59 Aby tomu tak bylo, musí být taková účast ekonomických poradců objektivně nutná v souvislosti s řízením (viz usnesení ze dne 17. srpna 2020, *United Parcel Service v. Komise*, T-194/13 DEP II, nezveřejněné, EU:T:2020:372, bod 67 a citovaná judikatura).
- 60 Z návrhu vyplývá, že částka 480 611,64 eura vypočtená žalobkyní odpovídá úhradě odměn 9 ekonomických poradců ze společnosti Compass Lexecon/FTI za období od 24. ledna 2018 do 15. června 2022.
- 61 Za účelem odůvodnění této částky předložila žalobkyně prvky použité pro výpočet obdobné těm, které jsou uvedeny v bodě 30 výše, a to předně v příloze T.6 návrhu souhrnnou tabulku (připravenou žalobkyní) uvádějící hodinové sazby (v USD) a počet hodin fakturovaných ročně každým z uvedených poradců v letech 2018 až 2021, jakož i celkové částky (v eurech) fakturované společnostmi Compass Lexecon/FTI za každý rok (dále jen „souhrnná tabulka CL“). V textu žádosti dále žalobkyně vycházela ze stejné tabulky podle období uvedené v bodech 30, 42 a 43 výše. Konečně v příloze T.9 návrhu žalobkyně předložila 10 faktur – za období od 16. ledna 2018 do 6. května 2021 – které jí zaslala Compass Lexecon/FTI, v nichž byly uvedeny hodiny zaznamenané každým z dotyčných poradců a jejich hodinové sazby (v USD) (dále jen „faktury CL“).
- 62 Mimoto v textu návrhu žalobkyně uvedla, že její ekonomičtí poradci vypracovali ekonomické zprávy nebo vyjádření, které byly začleněny do žaloby a repliky nebo připojeny k nim, a že jeden z jejích poradců se účastnil jednání, aby poskytl vysvětlení. Žalobkyně odkázala rovněž na ekonomické analýzy, které předložila Komisi.
- 63 Je však nutno konstatovat, že i když je v projednávané věci skutečně třeba mít za to, že účast ekonomických poradců byla v souvislosti s řízením před Tribunálem objektivně nutná, návrh žalobkyně a jeho přílohy, konkrétně faktury CL, tabulka podle období a souhrnná tabulka CL, neumožňují posoudit objem práce odpovídající částkám požadovaným za odměny společnosti Compass Lexecon/FTI v rámci uvedeného řízení před Tribunálem.
- 64 Předně totiž faktury CL předložené žalobkyní v příloze návrhu neobsahují žádný popis provedených úkolů, jelikož žalobkyně se rozhodla všechny tyto informace z dokumentů předložených Tribunálu odstranit jejich začerněním (viz bod 16 a obdobně bod 40 výše). Dále tabulka podle období uvedená v textu návrhu neumožňuje provést žádné konkrétní posouzení (viz obdobně bod 42 výše). Konečně, souhrnná tabulka CL přiložená k návrhu umožňuje Tribunálu pouze konstatovat – třebaže mu nepřislší vyhledávat a identifikovat v přílohách prvky, které by mohly zhojit nedostatek informací a vysvětlení v návrhu (v tomto smyslu viz bod 44 výše) – že Compass Lexecon/FTI fakturovala žalobkyni v letech 2018 až 2021 celkem 853,7 hodiny, a to s hodinovými sazbami od 242 do 1 055 USD.

- 65 Navzdory velkému počtu dokladů a údajů předložených žalobkyní žádný z nich neumožňuje určit, jakým úkolům tento celkový hodinový objem odpovídá, zejména počet hodin, které případně odpovídají duplikovaným úkolům nebo činnosti koordinace mezi 9 osobami uvedenými na fakturách, zda uvedené hodiny byly odpracovány v souvislosti s řízením před Tribunálem, ani zda byly za tímto účelem nezbytné. Nadto a na rozdíl od toho, co podle všeho naznačuje žalobkyně, je práce vztahující se k ekonomickým analýzám předloženým Komisi irelevantní v rámci projednávané věci, která se v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 23 výše týká pouze výdajů vynaložených v souvislosti s řízením před Tribunálem.
- 66 Z toho vyplývá, že návrh žalobkyně neumožňuje určit objem hodin odpovídajících jednotlivým úkolům, které ekonomičtí poradci společnosti Compass Lexecon/FTI konkrétně vykonali pro účely řízení před Tribunálem, ani hodinovou sazbu odpovídající těmto jednotlivým úkolům.
- 67 Za těchto podmínek, i když na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nelze náklady na účast ekonomických poradců ze společnosti Compass Lexecon/FTI zcela odmítnout, musí být posouzení Tribunálu v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 48 výše nutně striktní.
- 68 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neposkytla žádný konkrétní údaj o objemu práce odvedené jejími ekonomickými poradci v souvislosti s přípravou zpráv a vyjádření začleněných do žaloby a repliky nebo k nim přiložených, bude tento objem práce spravedlivě posouzen *ex aequo et bono* jeho stanovením na 50 hodin. A dále, jak vyplývá z protokolu z jednání, ekonomickému poradci žalobkyně bylo povoleno, aby za přítomnosti a na odpovědnost zástupců žalobkyně vstoupil na tři dny jednání do řízení jako vedlejší účastník za účelem poskytnutí vysvětlení. Objem práce odpovídající těmto úkolům je třeba stanovit na 24 hodin. Objem 74 hodin práce je tedy považován za spravedlivý pro celé řízení před Tribunálem ve věci v původním řízení.
- 69 Pokud jde o hodinovou sazbu, vzhledem k tomu, že návrh neumožňuje přesně určit hodinovou sazbu odpovídající jednotlivým úkolům provedeným ekonomickými poradci a že v každém případě je hodinová sazba ve výši 1 055 USD, což je jedna ze sazeb uvedených na fakturách CL a v souhrnné tabulce CL, zjevně nepřiměřená pro účely určení přiznatelné náhrady nákladů řízení z titulu dotčených odměn, bude spravedlivé posouzení *ex aequo et bono* částky, v jejíž výši mohou být odměny společnosti Compass Lexecon/FTI nahrazeny Komisí, provedeno jejím stanovením ve výši 30 000 eur.
- 70 S ohledem na výše uvedené je třeba výši přiznatelné náhrady nákladů řízení z titulu odměn společnosti Compass Lexecon/FTI stanovit na 30 000 eur.

Závěr týkající se odměn

- 71 Přiznatelnou náhradu nákladů řízení z titulu odměn za právní a ekonomické poradenství v hlavním řízení je tedy třeba stanovit na 780 000 eur celkem.

K výlohám

- 72 Z titulu výloh požaduje žalobkyně úhradu částky 23 907,21 eura týkající se výdajů na cestu a ubytování advokátů advokátní kanceláře Quinn Emanuel, ekonomického poradce ze společnosti Compass Lexecon/FTI a jednoho z jejich zaměstnanců za účelem účasti na jednání.

- 73 Je na navrhovateli, aby předložil doklady způsobilé prokázat autentičnost a výši výdajů na cestu a pobyt, jejichž náhrady se domáhá (usnesení ze dne 26. ledna 2017, Nordschleife, T-181/14 DEP, EU:T:2017:41, bod 34).
- 74 Je třeba připomenout, že výdaje na cestu a pobyt vynaložené jinými osobami než advokáty se nahrazují pouze tehdy, byla-li přítomnost těchto osob nezbytná pro účely řízení [viz usnesení ze dne 17. září 1998, Branco v. Komise, T-271/94 (92) EU:T:1998:222, bod 20 a citovaná judikatura, a ze dne 27. října 2017, Heli-Flight v. EASA, T-102/13 DEP, nezveřejněné, EU:T:2017:769, bod 49 a citovaná judikatura]
- 75 S výjimkou zvláštních okolností lze prohlásit za nahraditelné výdaje jen jednoho poradce (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 8. října 2014, Coop Nord v. Komise, T-244/08 DEP, nezveřejněné, EU:T:2014:899, bod 33).

K výdajům na cestu a pobyt advokátů advokátní kanceláře Quinn Emanuel

- 76 Žalobkyně se domáhá úhrady částky 12 632,95 eura z titulu výdajů na cestu a pobyt advokátů advokátní kanceláře Quinn Emanuel za účelem účasti na jednání.
- 77 Je však nutno konstatovat, že samotný návrh neobsahuje žádné údaje o povaze požadovaných výdajů ani rozdělení podle kategorií výdajů. Za účelem odůvodnění této částky nicméně žalobkyně v návrhu odkazuje na fakturu, která jí byla zaslána advokátní kanceláří Quinn Emanuel (v příloze T.8), jakož i na faktury týkající se platby těchto výloh jejími advokáty (v příloze T.11).
- 78 Z třicáté třetí faktury advokátní kanceláře Quinn Emanuel, kterou žalobkyně předložila v příloze T.8, vyplývá, že dotčená částka se týká v podstatě výdajů na ubytování v hotelu, cestu a pronájem místnosti. Tyto výdaje jsou totiž podle všeho dále upřesněny na dvou dalších fakturách (v eurech), které žalobkyně předložila v příloze T.11, a sice faktury za hotel v Lucemburku a faktury poskytovatele přepravních služeb v Bruselu, přičemž tatáž příloha obsahuje účetní tabulky, které v jiném formátu přebírají uvedené výdaje, a čtyři strany se zcela vyškrtaným obsahem. Tribunál tedy může tyto výdaje na cestu a pobyt posoudit pouze na základě uvedených dvou faktur za hotel a dopravu. K některým dalším výlohám uvedeným na třicáté třetí fakturě advokátní kanceláře Quinn Emanuel, které se týkají nákladů na rozmnožování dokumentů a soudní poplatky, naopak bez jakéhokoli upřesnění a jakýchkoli dokladů předložených žalobkyní nelze přihlídnout.
- 79 Na prvním místě, ze seznamu služeb uvedených na fakturě hotelu ve výši 8 513 eur vyplývá, že tato faktura pokrývá výdaje za noclehy, stravování, pronájem zasedací místnosti a vybavení, jakož i za „transfery“.
- 80 Zaprvé, pokud jde o noclehy, faktura hotelu uvádí celkovou částku 5 630 eur za čtyři noclehy (od 3. do 7. května 2021) pro pět advokátů. Je přitom třeba připomenout, že jednání v hlavní věci se konalo ve dnech 4. až 6. května 2021. Jak vyplývá z protokolu z jednání, dne 6. května 2021 bylo jednání ukončeno přibližně v 16 hodin. Nocleh z 6. na 7. května 2021 tudíž nelze považovat za nutný v souvislosti s řízením před Tribunálem. Z faktury poskytovatele přepravních služeb navíc vyplývá, že dne 6. května 2021 se uskutečnily dvě cesty automobilem z Lucemburku do Bruselu pro šest osob. A dále, i když za zvláštních okolností projednávané věci, kdy se jednání konalo ve třech dnech, lze náklady na noclehy tří advokátů, kteří zastupovali žalobkyni před Tribunálem a všichni tři před Tribunálem na uvedeném jednání vystoupili, považovat za nahraditelné

v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 75 výše, nemůže tomu tak být v případě ostatních dvou advokátů, kteří žalobkyni před Tribunálem nezastupovali. Z toho vyplývá, že nahraditelná částka za tři noci v hotelu pro tři advokáty (289 eur za noc) činí 2 601 eur.

- 81 Zadruhé, pokud jde o stravování, faktura vystavená hotelem uvádí celkovou částku 79 eur, kterou je třeba považovat za nahraditelnou, jelikož je řádně odůvodněná a přiměřená.
- 82 Zatřetí, pokud jde o pronájem zasedací místnosti a vybavení, faktura hotelu uvádí celkovou částku 2 250 eur. Je pravda, že z návrhu a předložených písemností nevyplývá přesná povaha těchto nákladů na pronájem, ani v jakém rozsahu byly tyto pronájmy nutné v souvislosti s řízením před Tribunálem. Nicméně ačkoliv náklady související s pronájmem vybavení (750 eur za „tiskárnu“) musí být vzhledem k chybějícímu upřesnění ze strany žalobkyně odmítnuty, pokud jde o náklady na pronájem zasedací místnosti (1 500 eur na tři dny), je třeba mít za to, že za specifických okolností projednávané věci, kdy se jednání konalo tři dny a žalobkyně na něm byla zastoupena třemi advokáty (viz bod 80 výše), lze využití zasedací místnosti v hotelu těchto advokátů považovat za skutečně nezbytné. Rozsah využití takové zasedací místnosti však žalobkyně neupřesnila a pronájem na celé tři dny se jeví vzhledem k chybějícímu upřesnění ze strany žalobkyně jako nepřiměřený. I když neposkytnutí takových informací nebrání Tribunálu v tom, aby na základě spravedlivého posouzení stanovil výši náhrady nákladů řízení přiznatelné z tohoto titulu, staví jej to do situace, kdy musí požadavky žalobkyně nevyhnutelně posoudit striktně [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 21. března 2018, K&K Group v. EUIPO – PRET A Manger (Europe) (Pret A Diner), T-2/16 DEP, nezveřejněné, EU:T:2018:175, bod 37]. Částka, jejíž náhrada se z tohoto titulu přiznává, se tedy stanoví *ex aequo et bono* na 750 eur.
- 83 Začtvrté, pokud jde o „transfery“, faktura uvádí celkovou částku 554 eur v souvislosti s jiným hotelem. Vzhledem k tomu, že informace předložené žalobkyní neumožňují určit ani samotný předmět těchto výdajů, a *a fortiori* ani jejich nutnost v souvislosti s řízením před Tribunálem, musí být odmítnuty.
- 84 Na druhém místě, z faktury poskytovatele dopravních služeb v Bruselu ve výši 2 106,22 eura vyplývá, že tato faktura se vztahuje na tři cesty automobilem z Bruselu do Lucemburku dne 3. května 2021 (jedna cesta pro čtyři osoby, jedna cesta pro dvě osoby a jedna cesta pro jeden předmět) a dvě cesty automobilem z Lucemburku do Bruselu dne 6. května 2021 (jedna cesta pro čtyři osoby a jedna cesta pro dvě osoby).
- 85 V tomto ohledu přitom stačí uvést, jak vyplývá z bodu 80 výše, že jediné přítomnost tří advokátů, kteří zastupovali žalobkyni před Tribunálem a kteří vystoupili na jednání, lze považovat za nutnou v souvislosti s řízením, pokud jde o výdaje vynaložené na účast na uvedeném jednání. Za nahraditelnou tedy lze považovat pouze částku odpovídající cestě těchto tří advokátů. V projednávané věci je třeba s ohledem na fakturu předloženou žalobkyní mít za to, že taková částka v podstatě odpovídá nákladům na cestu tam (380 eur) a zpět (380 eur) pro čtyři osoby, bez příplatků účtovaných za čekání, v celkové výši 760 eur.
- 86 S ohledem na výše uvedené je třeba stanovit celkovou výši přiznatelné náhrady nákladů řízení z titulu výloh advokátní kanceláře Quinn Emanuel na 4 190 eur.

K nákladům na cestu a pobyt ekonomického poradce ze společnosti Compass Lexecon/FTI

- 87 Žalobkyně požaduje úhradu částky 2 749,08 eura z titulu výloh na cestu a pobyt ekonomického poradce ze společnosti Compass Lexecon/FTI za účelem účasti na jednání.

- 88 Je však nutno konstatovat, že samotný návrh neobsahuje žádné údaje o povaze požadovaných výdajů ani rozdělení podle kategorií výdajů. Za účelem odůvodnění této částky nicméně žalobkyně odkazuje v návrhu na přílohu T.12 obsahující faktury a účtenky.
- 89 Příloha T.12 předložená žalobkyní uvádí v tabulce různé kategorie výdajů, a sice výdaje:
- na tři cesty vozidly taxislužby ve výši 30 eur, 42,09 eura a 30 eur, tedy celkem 102,09 eura;
 - na dva testy na covid-19 ve výši 180 eur a 169 eur, což odpovídá celkem 349 eur;
 - na leteckou dopravu ve výši 948,45 eura;
 - na hotel ve výši 1 220 eur.
- 90 Kromě toho příloha T.12 předložená žalobkyní obsahuje rovněž tři strany se zcela vyškrtaným obsahem, fakturu cestovní kanceláře a jednu stranu obsahující kopii několika účtenek a pokladních dokladů. Tribunál tedy může tyto výdaje posoudit pouze na základě uvedené faktury a uvedených účtenek a dokladů.
- 91 Zprvé, pokud jde o cesty vozidly taxislužby, žalobkyně předložila kopii tří účtenek týkajících se cesty vozidlem taxislužby v Madridu dne 3. května 2021 (30 eur), v Lucemburku dne 3. května 2021 (42,09 eura) a v Madridu dne 7. května 2021 (30 eur). Takové výdaje, které podle všeho souvisí s cestou ekonomického poradce žalobkyně z Madridu do Lucemburku na jednání ve dnech 4. až 6. května 2021, lze považovat za nutné v souvislosti s řízením před Tribunálem. Částka nahraditelná za cesty vozidly taxislužby se tudíž stanoví na 102,09 eura.
- 92 Zadruhé, pokud jde o náklady na dva testy na covid-19, je třeba uvést, že žalobkyně předložila pouze kopii stvrzenky k platební kartě, která byla patrně vydána v Madridu dne 2. května 2021 (180 eur). Tato stvrzenka však neuvádí dotýčnou službu, ani dotýčnou osobu, přičemž pouhá skutečnost, že tato stvrzenka obsahuje španělské slovo „clínica“, zjevně v tomto ohledu nestačí. Pokud jde o další částku (169 eur) požadovanou ze stejného titulu, nebyl předložen žádný důkaz. Náhrada těchto výdajů tedy musí být odmítnuta.
- 93 Zatřetí, pokud jde o leteckou dopravu, žalobkyně předložila fakturu cestovní kanceláře, na níž je uvedena částka 948,45 eura za zpáteční cestu ekonomického poradce žalobkyně z Madridu do Lucemburku. Z uvedené faktury konkrétně podle všeho vyplývá, že požadovaná částka zahrnuje částku 672 eur za zpáteční letenku od 3. do 5. května 2021, částku 26,45 eura za letištní poplatky a částku 250 eur jako poplatek za změnu data zpáteční letenky z 5. na 7. května 2021.
- 94 Vzhledem k tomu, že žádné vysvětlení neodůvodňuje poplatek za změnu data zpáteční letenky, jelikož data jednání byla účastníkům řízení oznámena dne 29. ledna 2021 a nebyla změněna, musí být úhrada těchto nákladů na změnu odmítnuta. Částka nahraditelná za leteckou dopravu se tudíž stanoví na 698,45 eura.
- 95 Začtvrté, pokud jde o hotel, žalobkyně předložila kopii stvrzenky k platební kartě z hotelu v Lucemburku s označením „rezervace“ na částku 1 220 eur ze dne 3. května 2021. Tato stvrzenka však neuvádí poskytnutou službu ani osobu, která ji obdržela. Poskytnuté údaje ostatně neumožňují určit, zda se jedná o účtenku za platbu, nebo stvrzenku, která potvrzuje zablokování určité peněžitě částky, jako například kauce. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že se jedná o stejný hotel, jako je uvedený na faktuře zmíněné v bodě 80 výše, je třeba stanovit obdobně výši

přiznatelné náhrady nákladů řízení pro jednu osobu na tři noci na základě částky 289 eur za noc na 867 eur, neboť ohledně určení a změny data zpátečního letu ekonomického poradce nebylo poskytnuto žádné upřesnění (bod 94 výše).

- 96 S ohledem na výše uvedené je třeba stanovit výši přiznatelné náhrady nákladů řízení z titulu výloh ekonomického poradce ze společnosti Compass Lexecon/FTI na 1 667,54 eura.

K výdajům na cestu a pobyt zaměstnance žalobkyně

- 97 Žalobkyně požaduje úhradu částky 8 525,18 eura z titulu výloh na cestu a pobyt jednoho z jejích zaměstnanců za účelem jednání.
- 98 Žalobkyně přitom nepředložila žádnou skutečnost k odůvodnění, v čem byla přítomnost jejího zaměstnance pro účely řízení nutná, v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 74 výše, jelikož pouhá skutečnost, že tento zaměstnanec se touto věcí zabýval v rámci podniku, je v tomto ohledu zjevně nedostačující. Ze spisu ostatně nevyplývá, že by jeho přítomnost vyžadoval Tribunál, a ani z protokolu o jednání neplyne, že by tento zaměstnanec byl Tribunálem vyzván, aby se během jednání vyjádřil. Náhrada těchto výdajů tedy musí být odmítnuta.

Závěr ohledně výdajů na cestu a pobyt

- 99 Přiznatelnou náhradu nákladů řízení z titulu výdajů na cestu a pobyt pro účely hlavního řízení je tedy třeba stanovit na 5 857,54 eura.

Závěr ohledně přiznatelné náhrady nákladů řízení

- 100 S ohledem na výše uvedené úvahy se Tribunál domnívá, že náhrada nákladů přiznatelná žalobkyni z titulu hlavního řízení bude spravedlivě posouzena jejím stanovením v celkové výši 785 857,54 eura, která zohledňuje všechny okolnosti věci až do dne přijetí tohoto usnesení.
- 101 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepožadovala náhradu nákladů řízení v rámci tohoto řízení o určení výše nákladů řízení, není důvodné, aby Tribunál v tomto ohledu určil částku.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

Celková výše nákladů řízení, které musí Evropská komise nahradit společnosti Qualcomm Inc., se stanoví na 785 857,54 eura.

V Lucemburku dne 29. února 2024.

vedoucí soudní kanceláře
V. Di Bucci

předseda
A. Marcoulli